

Tychy, 16 listopada 2021 r.

Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach
prof. Adam Romaniuk

Ocena dorobku artystycznego mgr Sarah Epping sporządzona w związku z postępowaniem doktorskim w dziedzinie: sztuki plastyczne, w dyscyplinie artystycznej: sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, przeprowadzanym na Wydziale Grafiki i Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych im Eugeniusza Gepperta

Sarah Epping, urodzona 1 października 1990 roku w Holdrege, Nebraska w USA. W 2012 ukończyła licencjat z zakresu sztuki na Uniwersytecie Nebraska USA. W 2015 roku przyjechała do Polski i rozpoczęła studia magisterskie na wydziale Grafiki i Sztuki Mediów w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, gdzie w 2017 roku obroniła tytuł magistra sztuki z wynikiem celującym. W 2016 roku zrobiła kurs i uzyskała „teaching certificate” (certyfikat nauczycielski) w Cambridge CELTA.

Obecnie jest studentką studiów doktoranckich na Wydziale Grafiki i Sztuki Mediów w ASP we Wrocławiu.

Przebieg zatrudnienia:

International Relations, ASP Wrocław (2017 - obecnie)

Thuso Ltd - Consultant/Data Support (2021 - obecnie)

Część pierwsza:

Ocena aktywności naukowo-artystycznej.

Działania na polu dydaktyki oraz popularno-organizatorskim obejmują zarówno udział w konferencjach, warsztatach – międzynarodowych, jak i regionalnych, lecz przede wszystkim skoncentrowane są na organizacji wystaw o charakterze uczelnianym, jak i ogólnopolskim, czy międzynarodowym, m.in.:

W 2019 zorganizowała wystawę, “Invisible” która odbyła się w Broadway Gallery w Detroit, w stanie Michigan w USA, w której wzięło udział 24 międzynarodowych artystów. W 2019 organizowała wystawę, “Stree Vision”, która odbyła się w Galerii Betonowej we Wrocławiu. Pani Sarah Epping organizowała i była kuratorka 10 różnych międzynarodowych wystaw w ramach projektu “Stan”:
CTRL art studio, Wrocław, PL

1-30 Września/September 2019

Kurator/Curator: Maciej Jaroszczuk

Galeria ShowCase, Uniwersitet w Knoxville, Tennessee

Lipiec/July 2019

Kuratorka/Curator: Tatiana Potts

Galeria Walker Art, Uniwersitet w Nebraska w Kearney USA

1 - 21 Sierpnia/August 2019

Kurator/Curator: John Fronczak

Spike Studio, Bristol, Wielka Brytania

1-15 Lipca/July, 2019

Kuratorka/Curator: Charlotte Biszewski

*Dom Angielski, Chlebnicka 16, Gdansk, Poland
7-8 Czerwca/June, 2019
Kuratorka/Curator: Monika Walenciejczyk*

*Matthew's House; Allison, Ontario Canada
5 Maja/May - 27 Lipca/July 2019
Kuratorka/Curator: Sylwia Leśniewski*

*Nr 14 Galeria, Wydział Sztuki Rzeszów
10 - 24 Kwietnia/April 2019
Kuratorka/Curator: Katarzyna Tereszkiwicz i Dominika Surmacz*

*Galeria Birenbaum; Oberlin Universitet USA
1 Marca/March - 1 Maja/May 2019
Kuratorka/Curator: Kristina Paabus*

*Platform Arts Belfast, Irlandia
7 Marca/March 2019
Kuratorka/Curator: Raquel Amat*

*Toulouse Szkoła Sztuki: Toulous, Francja
1-30 Kwietnia/April, 2019
Kuratorka/Curator: Charlotte Clauzel*

W latach 2018-2019 w Galerii „CTRL” we Wrocławiu zorganizowała następujące wydarzenia:

1. “Matka” - Ola Majka
9 Listopad/November 2018
2. “Mikrohistoria” - Wydział
29 Marzec/March 2019
3. “Some Do, Some Don't”
30 Maja/May 2019
4. “Los Peregrinos”
2 Czerwcu/June 2019

Zauważalny jest również jej aktywny udział, jak wspomniałem powyżej, w konferencjach. We wrześniu 2019 doktorantka wzięła udział w Konferencji “IMPACT 10” w Hiszpanii. Wystawa: Choropleth Maps: Encountering Diverse Shades of Printmaking; Kuratorki: Catherine Bebout i Karen Oresmus; Galeria: Centros Civicos y Culturales Juan Carlos Calderon, Santander Hiszpania. W październiku 2018 wzięła udział w warsztatach “Nowy Pracownicy Administracyjnie” w Portlandii, USA, połączony z konferencją NASAD'a w Portugalii. W kwietniu 2019 uczestniczyła w warsztatach “Hyper-visible and the Opaque”, gdzie prowadzącym był Banni Brusadin.

Odnosząc się natomiast do dorobku artystycznego, od momentu współpracy z Akademią wzięła udział w ponad 40 wystawach w kraju i za granicą min:

-School of Visual Philosophy Residency - San Jose, California 2016.

- Polish Printmaking Lwow, Ukraine 2017
- Mark Arts International Printmaking Competition Wichita, Kansas USA 2017
- India International Print Exchange Participant (46 participants kolejne wystaw) 2018
- BritaPrint Exhibition - Madrid, SPAIN October 2018
- Bentaray Budan - Indonesia Exhibition 2019

Ponadto jest inicjatorką i organizatorką 3 doskonałych warsztatów o światowym zasięgu dla studentów polskich, z którymi prowadzi zajęcia, i zagranicznych. Owocem tych warsztatów jest szereg wystaw w galeriach w takich krajach jak: Chiny, Irlandia, USA, Wielka Brytania, Hiszpania, Norwegia, Iran i Polska.

Ma na swoim koncie również takie osiągnięcia, jak:

1. Organizowała i była kuratorką wystawy MYPH Szkoła Fotografii w Galerii CTRL Wrocław, PL 9.11.2019

2. Organizowała i była kuratorką wystawy "Invisible" w Galerii BWA Studio Wrocław, PL 14.02-21.03: prowadziła wszystkie warsztaty, wprowadzenia kuratorskie, i występy w radio

3. Pomagała organizować i tłumaczyć opisy prac dla wystawy "Emerging Lines" w Neon Gallery Wrocław, PL 20.09.2020

4. Była kuratorką oraz autorką wystawy "Revive" dla Kunstimaja Tartu 24.10 - 8.11.2019:

Podsumowując, dzięki znajomości aż pięciu języków, w tym polskiego, hinduskiego, niemieckiego, hiszpańskiego i angielskiego, artystka wg opinii promotora prof. Przemysława Tyszkiewicza stanowi bardzo ważne ogniwo Wrocławskiej Szkoły Graficznej. A wymienione przykłady wskazują na jej zaangażowanie w popularyzowaniu sztuki poprzez działalność publikacyjną, wystawienniczą oraz dydaktyczną. Dorobek artystyczny, może jeszcze nie należy do obszernych, natomiast sposób integrowania środowisk twórczych, motywowania studentów oraz zaangażowanie w budowanie świata współczesnej sztuki, zasługuje na uznanie.

Część druga:

Pani Sarah Epping w swojej pracy doktorskiej „Narkoza” opowiada o procesie cyklu azotowego oraz jego wpływie na życie na naszej planecie. Bardzo potrzebny pierwiastek w życiu roślin, u człowieka wdychany pozostaje obojętny, lecz w nadmiarze wywołuje halucynacje. Zaprzęgnięty po rewolucji neolitycznej do gospodarki rolnej stał się jednak ogromnym zagrożeniem, choćby dla naturalnych procesów regeneracyjnych gleby. Niewidoczność tego procesu powoduje, iż ludzkość nie zdaje sobie sprawy z jego konsekwencji. Artystka zauważa, że nawozy azotowe dzisiaj stały się główną przyczyną martwych stref na morzach i oceanach na całym świecie. Skupia swoją uwagę głównie na Bałtyku, który posiada największą martwą strefę z wszystkich wód.

Relacja człowiek a środowisko naturalne, stały się punktem wyjścia do zbudowania procesu twórczego pracy doktorskiej „Narkoza”. Artystka uwidacznia niewidzialne procesy degradacji planety. Odbiorca zmanipulowany bogactwem obrazu, zagłębiając się w nie zaczyna dostrzegać tytułową narkozę, omamienie i idącą za tym destrukcję. Nadmiar rozkwitających glonów spowodowanych nawozami dostającymi się do wód, plastikowe śmieci, stają się „hiperobiektem” niemożliwym do usunięcia. Artystka stawia więc sobie za cel nadrzędny uświadamianie i poruszanie tych aspektów niszczenia środowiska naturalnego, które na co dzień nie są dostrzegane przez jednostkę. Świadoma potrzeby konkretyzacji działań w celu ratowania planety, dostrzega, że nie wystarczy samo podnoszenie ludzkiej świadomości, lecz musi nastąpić strukturalna zmiana w sposobie życia, działania

i tworzenia. Również dostrzegamy to na polu sztuki, która produkuje obiekty stające się składowiskiem śmieci.

Dbając o spójność przekazu papier zastosowany w jej rysunkach został wykonany z nadmiaru bałtyckich glonów, który jest skutkiem „eutrofizacji”¹. „*We współpracy z Charlotte Biszewski i Muzeum Druku i Papieru TYPA w Tartu (Estonia) badaliśmy, jak włókna tej rośliny zachowałyby się w papierze, a w szczególności, czy byłby to papier przydatny do druku*” – wyjaśnia pani Sarah Epping w swoim referacie. Przytacza również koncept stworzenia nowej linii produkcyjnej opartej o materiał pozyskany z glonów z Morza Bałtyckiego. Artystka upatruje szansę na ponowne opracowanie procesu produkcji przemysłowej papieru, oszczędzając tym samym drzewa. Chemiczne substancje są potrzebne do rozkładu włókien lądowych a nie morskich, więc wykorzystanie glonów może zrewolucjonizować przemysł papierniczy. Globalne myślenie o planecie, niesie w konsekwencji dbałość o zdrowie przyrody a w tym człowieka. Pani Sarah Epping czuje się w obowiązku, szerzyć tę wiedzę w celu uświadamiania, lecz również kreowania nowej wizji otaczającego świata, który pozbawiony jest postapokaliptycznych wytworów, lecz buduje świadome społeczeństwo dbające o planetę. Jednostka może swoim zachowaniem i stosunkiem stanowić istotę zmiany zachodzącej w świecie.

Rozważania na temat swojej pracy dyplomowej rozpoczyna opowieścią o Gilgameszu, puentując ją obsesją ludzkości na temat swojego „ja”, pojmanego z punktu filozofii, jako egocentryzm – postawienie siebie w centrum rzeczywistości, a co za tym idzie napędzane pragnieniem nieśmiertelności, wiecznej młodości i piękna. Przyczynił się do rozbudowania konsumpcjonizmu do absurdalnych rozmiarów a tym samym do bezmyślnego niszczenia środowiska naturalnego. W konsekwencji zagrażając zdrowiu człowieka oraz całej ludzkości.

Kara za takie postępowanie zawsze przychodzi ze strony natury. Doktorantka przytacza scenę z Eposu o Gilgameszu, gdzie powódź jest odpowiedzią Bogów za arogancję i egoizm ludzi. Co ciekawe, człowiek dzięki swojej pomysłowości – w tym wypadku dzięki statkowi – unika nieuchronnej śmierci. Ta ludzka cecha odkrywania, zmieniania, transformowania i przeistaczania starego w nowe, staje się nadzieją na uwolnienie ludzkości z jarzma ideologii, konsumpcjonizmu i bezmyślności w zanieczyszczaniu środowiska naturalnego.

Bardzo dużą wagę artystka przykładła do roli jednostki w społeczeństwie i jej wpływu na zmianę zachowań. Przytacza poglądy Jared'a Diamond'a zaprezentowane w publikacji „Upadek. Dlaczego niektóre społeczeństwa umarły a innym się udało”, który wskazuje, że brak zmiany w sytuacji, gdzie zaczęły kończyć się zasoby, spowodował degradację². Upatruje ogromną szansę dla zmian dotychczasowych zachowań jednostki. Podążając tym tropem myślenia obserwujemy rosnącą świadomość w każdej niemalże dziedzinie życia. Coraz więcej osób podejmuje oddolne inicjatywy tworzenia produktów zero waste, opakowanych w biodegradowalne tworzywa lub przeznaczone do wielokrotnego użytku (np. woskoowijki, które są alternatywą dla folii spożywczej).

Biorąc udział w tym dyskursie pani Sarah Epping buduje bardzo wysublimowane światy pełne połączeń, schwytych w sieci odpadów oraz roślin starających się znaleźć ciągle przestrzeń do funkcjonowania. Zwierza się w swojej pracy dyplomowej: „*W trakcie studiów doktoranckich zrozumiałem, że koncepcje ekologiczne w sztuce są wszechobecne. Tworzenie obrazów, które teoretycznie łączą się ze środowiskiem, ale nie przywracają go, stało się pustą praktyką, nieodgrywającą aktywnej roli w zmianie polityki czy transformacjach systemowych. Stąd, kluczową częścią mojej działalności stało się rozważenie zmiany sposobu, w jaki tworzymy. Nawet, jako artyści myślący ekologicznie, wykorzystywane przez nas materiały i systemy stają się elementami niszczenia Ziemi. W sytuacji, w której zbudowaliśmy destrukcyjny sposób funkcjonowania w społeczeństwie, koniecznym jest podjęcie próby redefinicji samych siebie. Jak widzimy na przykładzie powyższych*

1 Termin określający wysoką ilość azotu w oceanach powodującą martwe strefy.

2 Jared Diamond, *Upadek: How Societies Choose to Fail or Survive* (London: Penguin, 2013), [PAGE]
[w:]Narcosis, Sarah Epping

artystów i ruchów, zwiększanie świadomości już nie wystarcza. Pojawia się potrzeba aktywnych działań”³.

Każda jej praca odnosi się do jakiegoś bardzo konkretnego zagadnienia. „A Crimson Tide” (Karmazynowy przypływ), inspirowany wystawą Johna Ruskina prezentowaną w Abbot Hall w Wielkiej Brytanii noszącą tytuł „Śladami Ruskina i Turnera”, znacząco wpłynęły na zmianę sposobu tworzenia przez doktorantkę. Zafascynowana kolorystyką, detalem oraz subtelnością szkicu jego prac, zaczęła wprowadzać do swojej twórczości kolor, który ma za zadanie sugerować halucynacje, czy zmiany świadomości spowodowane wpływem azotu we krwi. Jego nienaturalność sugeruje zatrucie, zamiast kojących chłodnych barw, mamy do czynienia z żółcieniami, czy brązem. Wspomniana praca nawiązuje więc do zakwitu czerwonych alg, które powodują schorzenia i problemy z oddychaniem u wielu stworzeń. Na pierwszy rzut oka widać piękne koralowce oraz delikatną roślinność, niepokój jednak wprowadzają geometryczne elementy nieokreślonej siatki, jak się dowiadujemy, symbolizującej zdeformowany kod DNA. *„Tytuł nabiera podwójnego znaczenia, ponieważ widz może nie mieć pewności, czy woda wypełniona krwią, czy też są to czerwone algi zagrażające życiu podwodnych mieszkańców. Obraz powinien dawać poczucie wzniosłego piękna, ponieważ odbiorcę przyciąga wrażliwość kolorów, ale jednocześnie przerażają go chore abstrakcje, które mają miejsce w tym, co kiedyś było zdrowym środowiskiem naturalnym”* - dopowiada pani Sarah Epping.

To głębokie zanurzenie w sposób funkcjonowania przyrody bierze się z osobistego obcowania z nią. Pani Sarah Epping eksploruje głębie morze i oceanów nurkując w najdalszych zakątkach świata, m.in. na dalekiej północy Rosji pod lodami Morza Białego obserwowała rozpad wraków statków. Podróżując do takich miejsc jak: Monterrey, California USA, Baha Peninsula, Mexico, Belize Karaiby, nie była obojętna na stan tamtejszej fauny i flory. Zaangażowała się więc w pracę przy konserwacji i restauracji rafy koralowej. Poznała również wody Portugalii, Islandii, Indii czy Australii, co świadczy nie tylko o odwadze, lecz przede wszystkim o naturze eksplorera.

Następstwem tych podróży jest dyptyk „The Prism” (Pryzmat) zainspirowany podróżą nad Morze Białe oraz pracami Wiktora Łaguszki. Osobiste obserwacje życia pod lodem oraz mechanizmy przystosowawcze tamtejszej fauny i flory, która absorbuje światło przenikające przez lód, jak przez pryzmat. I ten stan może się okazać przejściowy, wszystko bowiem ulega zmianie, tak też lód może ulec stopnieniu w dobie ocieplania się klimatu. Artystka idąc więc tym tropem myślenia stworzyła dziennik przyrodniczy „Antropocenu”. Niestety nie załączyła prac w dokumentacji, więc nie mogę się do nich odnieść. Mogę jedynie przytoczyć opis tej publikacji zamieszczony w pracy doktorskiej: *„Ręcznie oprawiona książka pokryta jest płóciennym tytułem z napisem "To be human, humane, humanity" (Być człowiekiem, ludzkim, ludzkością) otoczonym przez jedynki i zera. Przewracając strony z meduzami, martwymi rybami, wirami, a przede wszystkim z kawałkami śmieci, można nabyć głębsze rozumienie znalezionych przedmiotów i obserwacji, które były inspiracją dla większych, abstrakcyjnych prac w galerii. Gargantuiczne, ściennie realizacje mają sprawić, że odbiorca poczuje się jak w otoczeniu niezwyklej witrażowych wzorów, natomiast książka ma skłonić do uważnej obserwacji utraty bioróżnorodności w mikro i makro skali”*⁴.

Geometria wzorów siatki rybackiej, w pracy rysunkowej „Gost Net” (Sieci widmo), staje się kontekstem dla organicznych kształtów roślin. Odnosi się do nieetycznych praktyk rybackich, po których zostają liczne niesione z prądem sieci, stanowiące śmiertelne zagrożenie dla zwierząt i roślinności. Abstrakcyjność form niesie ze sobą niepokój, mentalną dysharmonie, wtapiając się jednak kompozycyjnie w całość dzieła. Ostrość geometrycznej siatki zostaje skonfrontowana a momentami wpleciona w łagodność i miękkość kształtów organicznych struktur podwodnej flory. Rozmiar monumentalnych prac (70x500cm) pozwala na konfrontację ze skalą przedstawianego zjawiska, a wyobrażenie splątania struktur daje jednostce możliwość zobrazowania tych połączeń. Działanie ludzkie ma wpływ na życie w głębinach wód, niszcząc je, tłamsząc i ograniczając, co tym samym będzie miało wektor zwrotny i obróci się przeciwko człowiekowi. Zanieczyszczone środowisko

3 Sarah Epping, Narcosis (brak numeracji stron)

4 Ibidem.

wpływa na zmiany w ludzkim DNA, zanieczyszcza ciała mikroplastikiem, powoduje schorzenia, problemy z oddychaniem, czy odbija się na stanie psychicznym. Pani Sarah Epping tym samym poszerza odczucia estetyczne odbiorcy o refleksje etyczne. Warsztat rysunkowy stanowi tutaj ważny aspekt pracy dyplomowej, jako podstawa wszelkich sztuk plastycznych, który dyplomantka prowadzi od szkicu po pełnoprawny i autonomiczny obiekt. Precyzja rysunku, dbałość o kolor, poprawność kompozycyjną oraz rozmiar dzieła stanowią o głębokiej wrażliwości i znakomitym wyczuciu środków plastycznych.

Autoreferat, będący częścią rozprawy doktorskiej, stanowi komentarz do przedstawionych prac graficznych. Autorka wykorzystując swoją wiedzę z dziedziny nauki, filozofii oraz sztuki wprowadza odbiorcę w świat swoich zainteresowań, fascynacji, czy głębokich poruszeń. Przytoczone przykłady prac artystów klarownie uzasadniają rozważania wokół prezentowanego problemu, stanowią umiejscowienie go w sztuce. Jak się okazuje bowiem artyści posuwają się do bardzo ekstremalnych poczynań, takich jak wystawa pod lodem Viktora Lyagushkina „Dopóki lód nie stopnieje”, jako komentarz ulotności i słabości człowieka wobec ogromu zjawisk przyrody. Arctic Dive Base, gdzie znajdują się fotografie tego artysty, jest miejscem nieosiągalnym do zwiedzania. Dostępna dla nielicznych stała się naprawdę ekskluzywną galerią. Pasja, którą pani Sarah pielęgnuje, pcha ją do eksplorowania świata zjawisk podwodnych, a tym samym wyciągania szerszej refleksji.

W końcowej części pracy pisemnej dowiadujemy się, że dyplomem było połączenie rysunków, grafik oraz papieru ulva prolifera ze wspomnianych glonów morskich, które zostały wydrukowane cyfrowo na ilustracji „Crimson Tide”. Niestety dokumentacja nie daje pełnego obrazu rozpiętości dzieła, trudno więc się zorientować, jak przebiegał proces twórczy. Być może jest to spowodowane tłumaczeniem, które w wielu miejscach było niejasne, czy momentami niepoprawne stylistycznie. Bez wątpienia jednak najważniejszym aspektem tego doktoratu są przeprowadzone badania nad nowymi możliwościami tworzenia papieru zdatnego do druku.

Twórczość dyplomantki legitymuje się bardzo emocjonalnym zaangażowaniem oraz osobistym doświadczeniem w przekraczaniu granic fizycznych możliwości człowieka oraz w eksplorowaniu niedostępnych światów. Wchodzi bowiem w miejsca, gdzie obecność człowieka nie powinna mieć miejsca, tym samym badając oddalone ukryte światy, które ciągle odczuwają ingerencję człowieka w cały ekosystem. Dzięki tej wiedzy może tworzyć zaangażowaną twórczość pełną wzruszeń i autorefleksji nad własnym zachowaniem. Słowa Susan Sontag stają się tutaj odpowiednie: „*Nie zdołamy opisać całościowo nawet najprostszego uczucia. Każde dzieło należy więc pojmować nie tylko jako wyrażenie czegoś, ale także jako pewien sposób potraktowania tego, co niewysłowione*”⁵. Tak też należy odczytywać twórczość tej zaangażowanej artystki, jako taniec subtelności znaczeń. Bycie artystką jest dla niej poczuciem się do wzięcia odpowiedzialności za tworzony komunikat. Chce być realną zmianą w świecie a nie tylko ładnym producentem obrazów.

Konkluzja

Praca doktorska Sarah Epping stanowi wrażliwą propozycję artystyczną. Proponowane rozwiązania wpisują się w uniwersalność przekazu, aczkolwiek miejsce z jakiego wypływa jej twórczość, oparta jest na osobistych obserwacjach rzeczywistości i doświadczeniach. Wyciągnięte wnioski pchają ją w stronę uświadamiania odbiorcy skali prezentowanego problemu zanieczyszczenia mórz i oceanów oraz występowania martwych stref. Nie epatuje jednak dosłownością, lecz subtelnie wprowadza w samo sedno zagadnienia. Estetyzujące kompozycje, dbałość o detal oraz stonowana kolorystyka, w sposób nienachalny budują napięcie. Właściwy odczyt odbywa się bowiem w czasie, wraz z obserwacją przedstawianych struktur. Początkowy zachwyt nad warsztatem i kunsztem wykonania prac, przeradza się w głębokie zrozumienie zjawiska, a pozorna miękkość i lekkość kompozycji uświadamia splątanie i uwikłanie tego globalnego problemu.

Muszę wspomnieć, że prezentacja samego cyklu dyplomowego oraz dokumentacji odbiega od standardów obowiązujących na uczelniach artystycznych w Polsce. Nieodpowiednio podpisane pliki

5 Susan Sontag, „Przeciw interpretacji i inne eseje”, wyd. Karakter 2018

wprowadzające w błąd (te po Polsku podpisane po angielsku i na odwrot), skromny dorobek artystyczny (brak portfolio) oraz brak odpowiednich reprodukcji pracy doktorskiej oraz opisu co i w jakim zakresie wchodzi w skład cyklu doktorskiego, pozostawiają pewien niedosyt w odbiorze. Nie ma to jednak wpływu na końcową ocenę dzieła artystycznego. Aczkolwiek uczulam, że wstęp powinien w klarowny sposób określać co dokładnie jest przedmiotem badań i jakie elementy zostały zrealizowane. Tymczasem do końca pozostało to w sferze domysłów, a brak należytej fotograficznej dokumentacji, jeszcze to potęgował.

Przygotowany autoreferat udowadnia dużą wiedzę autorki w dziedzinie sztuki i filozofii kultury. Tekst jest wyczerpującym autokomentarzem do jej dokonań artystycznych wprowadza w różne obszary zainteresowań artystki. Sarah Epping jest świadomą i konsekwentną artystką, z dużą determinacją realizującą od wielu lat wizję swojej sztuki.

Zapoznawszy się z dorobkiem artystycznym oraz przedłożonym autoreferatem stwierdzam, że autorka dysponuje znaczącym dorobkiem artystycznym, wiedzą oraz umiejętnościami budowania spójnego przekazu artystycznego, a tym samym spełnia wymagania określone w art. 227, ust.2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. (Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce), o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Całokształt jej twórczości oraz zaangażowanie na rzecz popularyzowania sztuki uzasadnia nadanie pani Sarah Epping stopnia doktora sztuki w dziedzinie: sztuki plastyczne w dyscyplinie artystycznej: sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Starania te w pełni popieram.

Prof. Adam Romaniuk